

21.

Sjömansvisa

(Nedskrifven af sonen Lars Backman.)

Måttligt fort.

1. Ut-på sjö-stran-den sti-ger upp en ran-ka det

var en - - dast en un-ger sjö-man som med

strå-lan-de ö-gon på böl-jor-na ser och haas

hjer-ta af kär-lek det ler

2. Den sjöman har alls ingen glädje
då han far ut på det stormiga haf
ty det skeppet det gungar både af och an
ja till fjerran strand far det fram

3. Den sjöman han lemnade stranden
ja han far ut på det stormiga haf
ja hans ögon de lyste som Solen så klar
alt efter vennen den han lemnat har

4. Men det drögde väl intet så längen
föran den jungfrun bortglömde sin ven
och en annan hon utvalde till sin käraste
som så lätt för en yngling kan ske
5. Men när som tre år var förflutna
se då kommer den sjöman igen
ja då ville han så gerna skåda där sin ven
den han så hjerteligen ällskade än
6. Men när som han kom intill stranden
ja då fick han där skåda sin ven
han fick se henne med en annan ven
utpå stranden spatsera af och an
7. Mins du inte den blomstriga stranden
då vi knöto vårt kärlekens band
och en afskedes kyss från din rosende mun
det är ett vittne till denna här stund
8. Sjömanen han drager upp en blanker knif
ja den sticker han uti sitt lif
det var endast för dig min utvaldaste ven
jag i min ungdom förkortar mitt lif